

Помен невиним жртвама НАТО бомбардовања Мурина: Без жртве и жртвене љубави нема истинске слободе, љубави, благодати и напретка

Обиљежавајући 24. годишњицу НАТО бомбардовања варошице Мурино, када је 30. априла 1999. године, погинуло шест житеља ове варошице у Црној Гори, код Спомен чесме је одслужен помен невиним жртвама: Мирославу Кнежевићу (рођ. 1985.), Оливери Максимовић (рођ. 1988.), Јулији Брудар (рођ. 1989.), Вукићу Вулетићу (стар 56 година), Манојлу Коматини (стар 72 године) и Милки Кочановић (стара 69 година).

Помен је служио Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије са свештенством, у присуству породица и сродника невиних жртава НАТО бомбардовања Мурина, те бројних личности из друштвено-политичког живота Црне Горе и шире. Скупу су, присуствовали новоизабрани предсједник Црне Горе гдин Јаков Милатовић, амбасадор Руске Федерације у Црној Гори гдин

Владислав Маслеников, предсједник СО Жабљак Иван Поповић, предсједник Општине Мојковац Веско Делић, предсједници Општине и СО Андријевица Жељко Ђулафић и Младен Ђукић, предсједник СО Тиват Миљан Марковић, предсједници Општине и СО Беране Вуко Тодоровић и Новица Обрадовић, предсједник Општине Плав Нихад Цановић, страначки прваци: Андрија Мандић, Владислав Дајковић, Марко Милачић

Сабранима се обратио Владика Методије, наводећи ријечи Ловћенског Тајновидца: Крст ности нама је суђено, тешке борбе са својим и с туђином. Вијенац тежак, али је воће слатко, Васкрсења не бива без смрти.

„Драги господине предсједниче Црне Горе, Јакове Милатовићу, амбасадоре Руске Федерације гдине Владиславе Маслеников, конзуле Републике Србије, народни прваци, породице пострадалих и недужно побијених дјеце и људи, на овом мосту, у овом мјесту, браћо и сестре, као што је ово сунце огријало данас нас, на овом страдалном мјесту, овој голготи у Муринама гдје је све оно што је часно, честито, крхко, чедно и невино убијено страшним бомбама, а још осам људи рањено, на данашњи дан 1999. године; послије 24 године, као да се јуче десило, дочекасмо да послије толике тмине и мрака, глобалног, али и овог нашег локалног, унутрашњег да нас сунце огрије и да, први пут, дође предсједник ове земље међу свој народ са народним првацима овдје“, рекао је Владика Методије, чије ријечи су од присутних поздрављене аплаузом.

Народни прваци нијесу из исте политичке групације, али знају и осјећају, сматра Владика, да им је мјесто међу онима који су их изњедрили и чијим гласовима су дошли на политичке положаје и позиције.

„Мјесто им је међу својим народом, без обзира овдје, данас, сјутра на неком другом мјесту, свих оних који су страдали на правди и истини у овој земљи. И као што нас сунце сада грије да нас мало та правда и истина огрије у овој земљи. И ова вода, која извире овдје, жива и живоносна, из жртве невино побијених људи, чија имена стоје на овој чесми, симбол је те живе воде и благодати Духа Светог живоносног Који извире и прелива тамо гдје је жртва“.

„Ако се не будемо вољели и не будемо слободни нећемо имати чиме утолито нашу жеђ, ону истинску жеђ нашег бића, дубинску а то је жеђ за истином и правдом, за Богом живим. Зато су њихова имена на овој чесми постављена да знамо да без жртве и жртвене љубави нема истинске слободе, љубави, благодати и напретка. Колико год да је тужно и жалосно што смо се овим поводом овдје окупили, да се сјетимо и отргнемо од заборавља имена пострадалих дјеце и људи, на овом мјесту, толико исто провијава и нека радост васкрсења, јер је Бог тај Који је коначни судија и све наше душе и животе

држи у својој руци. Све су силе, империје и армаде пролазне и до времена, али је сила Божја свемоћна, свевремена, вјечна и непролазна. Они који за Њим ходе у истини, правди, љубави, али и слободи, су истински синови и кћери Божји“.

„Да Господ утјеши родбину невино пострадалих на овом мјесту, нас да сложи сабере и уједини, да ово буде мјесто сабирања, окупљања, јединства, изградње, љубави жртвене, несебичне једних према другима и опомена да се увијек истраје на путу истине и правде. Сила се Божја у немоћи пројављује, а не у сили, коњици и оружју, како каже псалмопојац Давид. Господ да утјеши породице, нас да сабере и сложи, а покој душама нека да невино пострадалима“, поручио је Епископ будимљанско-никшићки Методије.

Обратио се, потом, новоизабрани предсједник Црне Горе, Јаков Милатовић поздравивши с пијететом породице невиних жртава овог краја и упутивши извињење у име државе Црне Горе због, како је казао, претходног маћехинског односа према данашњем дану и великој жртви.

„Ја сам данас овдје дошао, прво, као човјек, а онда и као новоизабрани предсједник Црне Горе да одам почаст невино страдалим жртвама и да се, на неки начин, извиним у име државе Црне Горе на претходном маћехинском односу према данашњем дану и према овој великој жртви. 30. април 1999. године је био тужан дан не само за овај мурински крај, него за цијелу Црну Гору, можда и најтужнији у нашој скоријој историји. Шест невиних људи је страдало: Оливера, Мирослав, Јулија, Манојло, Вукић и Милка. То страдање обавезује на сјећање, ако се не сјећамо наших жртава и ако их не поштујемо онда нас ни као народа неће бити. Али данас, желим одавде да пошаљем поруку мира, поруку боље, љепше, сложније и заједничке будућности у Црној Гори, у којој се никада више овако нешто не смије и неће догодити. Покој им души“, казао је Милатовић.

Бојан Коматина, унук страдалог Манојла, је захвалио присутнима што на овакав начин чувају успомену на невино страдале и што им дају снагу да их чувају од заборава, њихово страдање и муке.

„Посебну захвалност желим да упутим нашем Владици Методију, свештенству Епархије и Митрополије што су и ове године, као и претходних 24, заједно са нама и што нам дају снагу и крепост да отргнемо од заборава наше: Оливеру, Јулију, Мирослава, Вукића, Милку и мог ђеда Мана. Налазимо се код спомен-обиљежја које је саграђено на иницијативу и средствима Владе СРЈ, а да је до државе Црне Горе ми данас не би имали гдје да се окупимо.

Такав је однос био наше државе према овим жртвама и овом злочину. Сви ми смо се и навикли на такав однос бившег режима и власти, знали смо како да се односимо према томе и да се боримо са тим. Очекивали смо истинску и суштинску промјену односа према овом злочину и према жртвама након промјене власти 30. августа 2020. године. Нажалост, могу до данас да констатујем да суштински и истински нисмо имали никакву промјену односа према жртвама и овом злочину. Данашњи дан буду наду да тај однос може бити другачији. По први пут, након 24 године, имамо предсједника Црне Горе као највишу инстанцу, присутног овдје и то нам даје наду да ће од сад тај однос бити другачији. Надамо се томе, вјерујемо и позивамо највише државне власти да то и буде тако“, навео је Коматина, оцјењујући да је за протеклих 24 године недостајало личне и политичке воље да однос према муринским жртвама буде достојанствен, онакав какав треба да буде и како једна држава треба да се опходи према својим грађанима, према жртвама једне безумне и злочиначке акције НАТО пакта.

mitropolija.com